

PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2020/285**(2020. gada 18. februāris),****ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 2006/112/EK ⁽³⁾ dalībvalstīm atļauj turpināt piemērot to īpašos režīmus mazajiem uzņēmumiem saskaņā ar kopējiem noteikumiem un paredzot ciešāku saskaņošanu. Tomēr minētie noteikumi ir novecojuši un nemazina saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem, jo tie bija paredzēti kopējai pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmai, kas balstās uz nodokļa uzlikšanu izcelsmes dalībvalstī.
- (2) PVN rīcības plānā Komisija paziņoja par visaptverošu vienkāršošanas pasākumu kopumu mazajiem uzņēmumiem, kuru mērķis ir samazināt šo uzņēmumu administratīvo slogu un kuri palīdz izveidot finanšu vidi, kas veicinātu to izaugsmi un pārrobežu tirdzniecības attīstību. Vienkāršošanas pasākumu kopums nozīmē mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pārskatīšanu, kā izklāstīts paziņojumā par turpmākajiem pasākumiem PVN rīcības plāna īstenošanai. Tādējādi mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pārskatīšana ir svarīgs elements reformu paketē, kas izklāstīta PVN rīcības plānā.
- (3) Lai risinātu jautājumu par nesamērīgu slogu, ar ko saistību izpildē saskaras no nodokļa atbrīvotie mazie uzņēmumi, dažiem vienkāršošanas pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem arī šiem uzņēmumiem.
- (4) Īpašais režīms mazajiem uzņēmumiem patlaban ļauj piešķirt atbrīvojumu tikai tiem uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN. Tas negatīvi ietekmē konkurenci iekšējā tirgū uzņēmumiem, kuri neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī. Lai risinātu šo jautājumu un nepieļautu turpmākus kropļojumus, arī tiem mazajiem uzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav dalībvalsts, kurā ir jāmaksā PVN, būtu jāļauj izmantot atbrīvojumu.
- (5) Ja nodokļa maksātājam dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, piemēro parasto PVN režīmu, bet tas izmanto atbrīvojumu no PVN mazajiem uzņēmumiem citā dalībvalstī, priekšnodokļa atskaitījumam vajadzētu būt saistītam ar nodokļa maksātāja preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, kam uzlikts nodoklis. Tādēļ, ja šādi nodokļa maksātāji saņem priekšnodokli dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, un šis priekšnodoklis ir saistīts ar preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, kas atbrīvotas no nodokļa citās dalībvalstīs, tad nevajadzētu būt iespējamam izmantot PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

⁽¹⁾ 2018. gada 11. septembra atzinums un 2020. gada 15. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OVC 283, 10.8.2018., 35. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

- (6) Mazie uzņēmumi var izmantot atbrīvojumu tikai tad, ja to gada apgrozījums ir mazāks par robežvērtību, ko piemēro dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN. Nosakot savu robežvērtību, dalībvalstīm būtu jāievēro Direktīvā 2006/112/EK paredzētie noteikumi par robežvērtībām. Minētie noteikumi, no kuriem lielākā daļa tika ieviesti 1977. gadā, vairs nav piemēroti.
- (7) Vienkāršošanas nolūkos vairākām dalībvalstīm ir uz laiku atļauts piemērot robežvērtību, kas pārsniedz ar Direktīvu 2006/112/EK atļauto robežvērtību. Tā kā nav lietderīgi turpināt grozīt vispārīgos noteikumus, izmantojot ar atkāpi piešķirtos pasākumus, būtu jāatjaunina noteikumi par robežvērtībām.
- (8) Dalībvalstīm vajadzētu spēt noteikt savu valsts atbrīvojuma robežvērtību tādā līmenī, kas vislabāk atbilst to ekonomiskajiem un politiskajiem apstākļiem, ievērojot šajā direktīvā noteikto maksimālo robežvērtību. Šajā ziņā būtu jāprecizē, ka tad, ja dalībvalstis dažādām uzņēmējdarbības nozarēm piemēro atšķirīgas robežvērtības, tam būtu jābalstās uz objektīviem kritērijiem. Ja nodokļa maksātājam ir tiesības izmantot vairāk nekā vienas nozares robežvērtības, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nodokļa maksātājs var izmantot tikai vienu no minētajām robežvērtībām. Tām arī būtu jānodrošina, ka to robežvērtības nenosšķir nodokļa maksātājus, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, no tiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī.
- (9) Gada apgrozījuma robežvērtību, kas ir pamats atbrīvojumam, kurš ieviests saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto īpašo režīmu, veido tikai tādu preču un pakalpojumu kopējā vērtība, ko mazais uzņēmums piegādājis vai sniedzis dalībvalstī, kur ir piešķirts atbrīvojums. Ja uzņēmums, kas neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī, varētu izmantot šādu atbrīvojumu neatkarīgi no sava apgrozījuma citās dalībvalstīs, varētu rasties konkurences kropļojumi. Lai mazinātu šādus konkurences kropļojumus un garantētu nodokļu ieņēmumus, būtu jānosaka, ka tikai uzņēmumi, kuru gada apgrozījums Savienībā nesasniedz noteiktu robežvērtību, var izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību. Uzņēmumiem, kuru apgrozījums dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, nesasniedz valsts robežvērtību, vajadzētu spēt turpināt veikt no nodokļa atbrīvotas preču piegādes un pakalpojumu sniegšanu minētajā dalībvalstī neatkarīgi no sava apgrozījuma citās dalībvalstīs, pat ja to kopējais apgrozījums pārsniedz Savienības robežvērtību.
- (10) Lai varētu efektīvi kontrolēt atbrīvojuma piemērošanu un lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm ir piekļuve vajadzīgajai informācijai, būtu jāparedz pienākums nodokļa maksātājiem, kas vēlas izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību, sniegt iepriekšēju paziņojumu dalībvalstij, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Vienkāršošanas un saistību izpildes izmaksu samazināšanas labad šādi nodokļa maksātāji būtu identificējami ar individuālu numuru tikai dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Ir iespējams, bet nav nepieciešams, ka minētais numurs ir individuālais PVN identifikācijas numurs.
- (11) Lai nodrošinātu atbrīvojuma pareizu darbību un uzraudzību, kā arī savlaicīgu informācijas nosūtīšanu, būtu skaidri jāizklāsta ziņošanas pienākumi nodokļa maksātājiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie neveic uzņēmējdarbību. Tas ļautu atbrīvot nodokļa maksātājus, kas ievēro noteikumus, no šādiem pienākumiem un no reģistrācijas pienākuma dalībvalstīs, kas nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu spēt prasīt, lai – ja šādi nodokļa maksātāji, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, neizpilda tiem noteiktos konkrētos ziņošanas pienākumus, – tie ievērotu vispārīgos PVN reģistrācijas un ziņošanas pienākumus, kas paredzēti valsts PVN tiesību aktos.
- (12) Lai izvairītos no nekoncekvences, aprēķinot gada apgrozījumu dalībvalstī, kas kalpo par atsauci atbrīvojuma piemērošanai, un gada apgrozījumu Savienībā, būtu jāprecizē tie apgrozījuma elementi, kas jāņem vērā.
- (13) Lai novērstu noteikumu apiešanu attiecībā uz atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem un lai saglabātu minētā atbrīvojuma mērķi, nodokļa maksātājam – neatkarīgi no tā, vai tas veic vai neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir atbrīvojumu, – nevajadzētu spēt izmantot atbrīvojumu, ja noteikumos paredzētā valsts robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta. Šo pašu iemeslu dēļ nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir atbrīvojumu, nevajadzētu spēt izmantot atbrīvojumu, ja gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta.

- (14) Lai mazajiem uzņēmumiem nodrošinātu pakāpenisku pāreju no atbrīvojuma uz nodokļa uzlikšanu, būtu jāļauj nodokļa maksātājiem uz ierobežotu laiku turpināt izmantot mazajiem uzņēmumiem paredzēto atbrīvojumu, ja to apgrozījums nepārsniedz valsts atbrīvojuma robežvērtību vairāk kā par noteiktu procentuālo daļu no minētās robežvērtības. Tā kā piemēroto robežvērtību līmenis starp dalībvalstīm var atšķirties, dalībvalstīm vajadzētu spēt izvēlēties piemērot vienu no divām ierosinātajām procentuālajām daļām, kamēr vien procentuālās daļas piemērošanas rezultātā no nodokļa atbrīvotā nodokļa maksātāja apgrozījums nepārsniedz kādu noteiktu summu. Ja kalendārā gada laikā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība ir pārsniegta, tad, ņemot vērā robežvērtības funkciju garantēt ieņēmumus, atbrīvojumu no šā brīža ir jāizbeidz piemērot.
- (15) Ja piemēro atbrīvojumu, tad mazajiem uzņēmumiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, konkrētā laikposmā vajadzētu būt piekļuvei vismaz PVN reģistrācijas procedūrai. Dalībvalstīm vajadzētu spēt pagarināt šo termiņu konkrētos gadījumos, kad ir nepieciešamas padziļinātas pārbaudes, lai nepieļautu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.
- (16) Mazajiem uzņēmumiem, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību, vajadzētu būt piekļuvei vismaz vienkāršotiem ziņošanas pienākumiem.
- (17) Papildus atbrīvojumam no PVN īpašie režīmi ļauj arī izmantot diferencētus nodokļa atvieglojumus. Diferencēti nodokļa atvieglojumi sarežģī situāciju un tikai nedaudz palīdz samazināt saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem. Tāpēc šis pasākums būtu jāatceļ.
- (18) Dalībvalstīm vajadzētu spēt dot nodokļa maksātājiem tiesības izvēlēties vai nu vispārējo PVN režīmu, vai īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem. Ja nodokļa maksātājs izmanto minētās tiesības, ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm noteikt sīki izstrādātus noteikumus un nosacījumus minētās izvēles izmantošanai.
- (19) Ar šo direktīvu nevajadzētu noteikt jaunus reģistrācijas vai ziņošanas pienākumus mazajiem uzņēmumiem, kuri izmanto atbrīvojumu tikai dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, samazināt saistību izpildes slogu mazajiem uzņēmumiem, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (21) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem (*) dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (22) Lai nodrošinātu to, ka vienkāršošanas pasākumus, kas Direktīvā 2006/112/EK izklāstīti attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem, var pienācīgi uzraudzīt, ir jāgroza Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (°), lai dalībvalstu attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu automātiska piekļuve datiem, kas savākti no nodokļa maksātājiem, kuri izmanto atbrīvojumu no PVN mazajiem uzņēmumiem.
- (23) Lai nodrošinātu mazajiem uzņēmumiem ērtu piekļuvi noteikumiem attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem katrā dalībvalstī, minētajiem noteikumiem vajadzētu būt publicētiem Komisijas tīmekļa vietnē.
- (24) Reģionu komiteja sniedza atzinumu 2018. gada 10. oktobrī (°).
- (25) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un Regula (ES) Nr. 904/2010,

(*) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

(°) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

(°) OV C 461, 21.12.2018., 43. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2006/112/EK

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds, vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, ja pārdevējs ir nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds un kam nav tiesību uz 284. pantā paredzēto atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem, un uz ko neattiecas 33. vai 36. pants”;
- 2) direktīvas 139. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Šis direktīvas 138. panta 1. punktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem dalībvalstī, kurā veic piegādi, attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
 - b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šis direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz akcīzes preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem dalībvalstī, kurā veic piegādi, attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
- 3) direktīvas 167.a pantu groza šādi:
 - a) panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis, kuras piemēro šā panta pirmajā daļā minēto izvēles shēmu, nosaka robežvērtību nodokļa maksātājiem, kas izmanto shēmu to teritorijā, pamatojoties uz nodokļa maksātāja gada apgrozījumu, kas aprēķināts saskaņā ar 288. pantu. Šī robežvērtība nevar pārsniegt EUR 2 000 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.”;
 - b) panta trešo daļu svītros;
- 4) direktīvas 169. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) darījumiem, uz kuriem neattiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums un kuri ir saistīti ar 9. panta 1. punkta otrajā daļā minētajām darbībām un veikti ārpus dalībvalsts, kur nodoklis ir maksājams vai samaksāts, un attiecībā uz kuriem PVN būtu atskaitāms, ja šie darījumi būtu veikti attiecīgajā dalībvalstī.”;
- 5) direktīvas 220.a panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“c) ja nodokļa maksātājs izmanto 284. pantā paredzēto atbrīvojumu mazajiem uzņēmumiem.”;
- 6) direktīvas 270. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN par vairāk nekā EUR 35 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā) nepārsniedz gada apgrozījuma summu, ko izmanto kā atsauci nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas 284. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.”;
- 7) direktīvas 272. panta 1. punkta d) apakšpunktu svītros;
- 8) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“- 1. Iedaļa

Definīcijas

280.a pants

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “gada apgrozījums dalībvalstī” ir nodokļa maksātāja attiecīgajā dalībvalstī kalendārā gada laikā piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN;
- 2) “gada apgrozījums Savienībā” ir nodokļa maksātāja Kopienas teritorijā kalendārā gada laikā piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN.”;

9) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļas 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Atbrīvojumi”;

10) direktīvas 282. pantu aizstāj ar šādu:

“282. pants

Šajā iedaļā paredzētie atbrīvojumi attiecas uz mazo uzņēmumu veikto preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.”;

11) direktīvas 283. panta 1. punkta c) apakšpunktu svīturo;

12) direktīvas 284. pantu aizstāj ar šādu:

“284. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko minēto dalībvalstu teritorijā veic nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību minētajā teritorijā un kuru gada apgrozījums dalībvalstī, kas attiecināms uz šādu preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, nepārsniedz robežvērtību, ko šā atbrīvojuma piemērošanai noteikušas minētās dalībvalstis. Šī robežvērtība nepārsniedz EUR 85 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, dalībvalstis var noteikt atšķirīgas robežvērtības attiecībā uz dažādām uzņēmējdarbības nozarēm. Tomēr neviena no šīm robežvērtībām nepārsniedz EUR 85 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Dalībvalstis nodrošina, ka nodokļa maksātājs, kuram ir tiesības uz vairāk nekā vienas nozares robežvērtībām, var izmantot tikai vienu no šīm robežvērtībām.

Dalībvalsts noteiktās robežvērtības nedrīkst atšķirties nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību, un tiem, kuri neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstis, kuras ir ieviesušas atbrīvojumu saskaņā ar 1. punktu, piešķir minēto atbrīvojumu arī preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai savā teritorijā, kuras īsteno nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) attiecīgā nodokļa maksātāja gada apgrozījums Savienībā nepārsniedz EUR 100 000;

b) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, nepārsniedz robežvērtību, ko minētajā dalībvalstī piemēro, lai piešķirtu atbrīvojumu nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

3. Neatkarīgi no 292.b panta, lai nodokļa maksātājs varētu izmantot atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, tas:

a) sniedz iepriekšēju paziņojumu uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij; un

b) atbrīvojuma piemērošanai tiek identificēts ar individuālu numuru tikai uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētās identifikācijas nolūkos dalībvalstis var izmantot individuālo PVN identifikācijas numuru, kas nodokļa maksātājam jau ir piešķirts saistībā ar minētā maksātāja pienākumiem saskaņā ar iekšējo sistēmu, vai piemērot PVN numuru vai jebkāda cita numuru struktūru.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētajam individuālajam identifikācijas numuram ir sufikss "EX", vai arī sufiksu "EX" pievieno minētajam numuram.

4. Nodokļa maksātājs ar iepriekšēja paziņojuma atjauninājumu informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti par visām izmaiņām informācijā, kas iepriekš sniegta saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu, tostarp par nodomu izmantot atbrīvojumu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav norādītas iepriekšējā paziņojumā un par lēmumu izbeigt atbrīvojuma shēmas piemērošanu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kurās minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību.

Shēmas piemērošanas izbeigšana stājas spēkā no pirmās dienas nākamajā kalendārā ceturksnī pēc informācijas saņemšanas no nodokļa maksātāja vai, ja šāda informācija tiek saņemta kalendārā ceturkšņa pēdējā mēnesī, – no nākamā kalendārā ceturkšņa otrā mēneša pirmās dienas.

5. Atbrīvojumu piemēro attiecībā uz dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību un kurā minētais nodokļa maksātājs paredz izmantot atbrīvojumu, saskaņā ar:

- a) iepriekšēju paziņojumu – no datuma, kad uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts informē nodokļa maksātāju par individuālo identifikācijas numuru; vai
- b) ar iepriekšēja paziņojuma atjauninājumu – no datuma, kad uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts pēc nodokļu maksātāja izdarītā atjauninājuma ir apstiprinājusi numuru.

Pirmajā daļā minētais datums ir ne vēlāk kā 35 darbdienu pēc tam, kad saņemts iepriekšējs paziņojums vai iepriekšēja paziņojuma atjauninājums, kas minēti 3. punkta pirmajā daļā un 4. punkta pirmajā daļā, izņemot īpašus gadījumus, kad, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstis var pieprasīt papildu laiku, lai veiktu vajadzīgās pārbaudes.

6. Šajā pantā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka 2018. gada 18. janvārī.”;

13) direktīvā iekļauj šādus pantus:

“284.a pants

1. Šis direktīvas 284. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā iepriekšējā paziņojumā ir vismaz šāda informācija:

- a) nodokļa maksātāja nosaukums, darbības veids, juridiskā forma un adrese;
- b) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs paredz izmantot atbrīvojumu;
- c) dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un katrā no pārējām dalībvalstīm piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība iepriekšējā kalendārajā gadā;
- d) dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību, un katrā no pārējām dalībvalstīm piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kārtējā kalendārajā gadā pirms paziņojuma.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētā informācija ir jāsniedz par katru iepriekšējo kalendāro gadu, kurš ietilpst laikposmā, kas minēts 288.a panta 1. punkta pirmajā daļā, attiecībā uz ikvienu dalībvalsti, kura piemēro tajā noteikto iespēju.

2. Ja nodokļa maksātājs saskaņā ar 284. panta 4. punktu informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti par to, ka tas paredz izmantot atbrīvojumu dalībvalstī vai dalībvalstīs, kas nav norādītas iepriekšējā paziņojumā, minētajam maksātājam nav pienākuma sniegt šā panta 1. punktā minēto informāciju, ja minētā informācija jau ir iekļauta ziņojumos, kas ir iepriekš iesniegti saskaņā ar 284.b pantu.

Pirmajā daļā minētā iepriekšējā paziņojuma atjauninājumā norāda individuālo identifikācijas numuru, kas minēts 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

284.b pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais maksātājs neveic uzņēmējdarbību, saskaņā ar 284. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, par katru kalendāro ceturksni uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstij sniedz turpmāk norādīto informāciju, tostarp 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto individuālo identifikācijas numuru:

- a) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī, vai “0”, ja nav veiktas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšana;
- b) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība kalendārajā ceturksnī katrā no dalībvalstīm, kuras nav uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, vai “0”, ja nav veiktas preču piegādes vai pakalpojumu sniegšana.

2. Nodokļa maksātājs 1. punktā minēto informāciju paziņo viena mēneša laikā pēc kalendārā ceturkšņa beigām.

3. Ja 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība ir pārsniegta, nodokļa maksātājs 15 darba dienu laikā informē uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsti. Vienlaikus nodokļa maksātājam ir pienākums paziņot to 1. punktā minēto preču un pakalpojumu vērtību, kas piegādātas vai kas sniegti no kārtējā kalendārā ceturkšņa sākuma līdz dienai, kad pārsniegta gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība.

284.c pants

1. Šīs direktīvas 284.a panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta un 284.b panta 1. punkta nolūkos piemēro turpmāk minēto:

- a) vērtību veido 288. pantā uzskaitītās summas;
- b) vērtības izsaka euro;
- c) ja dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, piemēro dažādas robežvērtības, kā minēts 284. panta 1. punkta otrajā daļā, nodokļa maksātājam attiecībā uz minēto dalībvalsti ir pienākums atsevišķi uzrādīt piegādāto preču un/vai sniegto pakalpojumu kopējo vērtību attiecībā uz katru robežvērtību, kas var būt piemērojama.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var prasīt, ka vērtības izsaka to valsts valūtā. Ja preču piegādes veiktas vai pakalpojumi sniegti citās valūtās, nodokļa maksātājs izmanto maiņas kursu, kas ir spēkā kalendārā gada pirmajā dienā. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursu, kuru Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

2. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts var prasīt, lai saskaņā ar minētās dalībvalsts paredzētiem nosacījumiem 284. panta 3. un 4. punktā un 284.b panta 1. un 3. punktā minētā informācija tiktu iesniegta elektroniski.

284.d pants

1. Nodokļa maksātājam, kurš izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas atbrīvojums minētajā dalībvalstī, nav pienākuma:

- a) būt reģistrētam kā PVN maksātājam, ievērojot 213. un 214. pantu;
- b) iesniegt PVN deklarāciju, ievērojot 250. pantu.

2. Nodokļa maksātājam, kurš izmanto atbrīvojumu uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī un ikvienā citā dalībvalstī, kurā minētais nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, nav pienākuma attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, uz ko attiecas atbrīvojums uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalstī, iesniegt PVN deklarāciju, ievērojot 250. pantu.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, ja nodokļa maksātājs neievēro 284.b pantā paredzētos noteikumus, dalībvalstis var prasīt, ka šāds nodokļa maksātājs izpilda savus PVN pienākumus, piemēram, tos, kas minēti šā panta 1. punktā.

284.e pants

Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts nekavējoties vai nu deaktivē 284. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto identifikācijas numuru, vai, ja nodokļa maksātājs turpina izmantot atbrīvojumu citā dalībvalstī vai citās dalībvalstīs, pielāgo informāciju, kas saņemta, ievērojot 284. panta 3. un 4. punktu, par attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstīm šādos gadījumos:

- a) nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējā vērtība pārsniedz 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto summu;
- b) dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, ir paziņojusi, ka nodokļa maksātājam nav tiesību uz atbrīvojumu vai ka atbrīvojums vairs netiek piemērots minētajā dalībvalstī;
- c) nodokļa maksātājs ir informējis par savu lēmumu beigt piemērot atbrīvojumu; vai
- d) nodokļa maksātājs ir informējis, ka tā darbība ir izbeigta, vai arī to kādā citā veidā var pieņemt.”;

14) direktīvas 285., 286. un 287. pantu svītros;

15) direktīvas 288. pantu aizstāj ar šādu:

“288. pants

1. Gada apgrozījums, ko ņem par pamatu 284. pantā paredzētā atbrīvojuma piemērošanai, sastāv no šādām summām bez PVN:

- a) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība, ciktāl šīm precēm un pakalpojumiem būtu uzliekams nodoklis, ja tos piegādātu vai sniegtu no nodokļa neatbrīvota persona;

- b) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, atskaitot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, ievērojot 110. vai 111. pantu vai 125. panta 1. punktu;
 - c) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, ievērojot 146. līdz 149. pantu un 151., 152. un 153. pantu;
 - d) to darījumu vērtība, kuri ir atbrīvoti, ievērojot 138. pantu, ja piemērojams minētajā pantā paredzētais atbrīvojums;
 - e) darījumu ar nekustamajiem īpašumiem, 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktā norādīto finanšu darījumu un apdrošināšanas un pārapirošināšanas pakalpojumu vērtība, ja vien šie darījumi nav palīgdarījumi.
2. Aprēķinot 1. punktā minēto apgrozījumu, neņem vērā nodokļa maksātāja materiālo vai nemateriālo kapitālieguldījuma preču atsavināšanu.”;

16) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“288.a pants

1. Nodokļa maksātājs, neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav reģistrēts dalībvalstī, kura piešķir 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nevar izmantot minēto atbrīvojumu viena kalendārā gada laikā, ja saskaņā ar minēto punktu noteiktā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta. Dalībvalsts, kura piešķir atbrīvojumu, var pagarināt šo periodu līdz diviem kalendārajiem gadiem.

Ja kalendārajā gadā 284. panta 1. punktā minēto robežvērtību pārsniedz:

- a) ne vairāk kā par 10 %, nodokļa maksātājs minētajā kalendārajā gadā var turpināt izmantot 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu;
- b) vairāk nekā par 10 %, tad 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu no tā brīža pārstāj piemērot.

Neatkarīgi no otrās daļas a) un b) apakšpunkta dalībvalstis var noteikt ierobežojumu 25 % apmērā vai atļaut nodokļa maksātājam tajā kalendārajā gadā, kurā robežvērtība ir pārsniegta, turpināt izmantot 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nepiemērojot nekādu ierobežojumu. Tomēr šis ierobežojums vai atļauja nedrīkst novest pie tā, ka tiek piešķirts atbrīvojums nodokļa maksātājam, kura apgrozījums dalībvalstī, kas piešķir atbrīvojumu, pārsniedz EUR 100 000.

Atkāpjoties no otrās un trešās daļas, dalībvalstis var noteikt, ka 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu izbeidz piemērot no brīža, kad ir pārsniegta saskaņā ar minēto punktu noteiktā robežvērtība.

2. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, nevar izmantot minēto atbrīvojumu, ja 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība iepriekšējā kalendārajā gadā ir pārsniegta.

Ja kalendārajā gadā tiek pārsniegta 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība, 284. panta 1. punktā paredzēto atbrīvojumu, kas piešķirts nodokļu maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kura piešķir minēto atbrīvojumu, no tā brīža pārtrauc piemērot.

3. Šā panta 1. punktā minētajai summai atbilstīgo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka 2018. gada 18. janvārī.”;

17) direktīvas 290. panta otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus un nosacījumus minētās iespējas piemērošanai.”;

18) direktīvas 291. un 292. pantu svīturo;

19) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā iekļauj šādu iedaļu:

“2.a iedaļa

No nodokļa atbrīvoto mazo uzņēmumu pienākumu vienkāršošana

292.a pants

Šis iedaļas nolūkos “atbrīvotais mazais uzņēmums” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto atbrīvojumu dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN, kā paredzēts 284. panta 1. un 2. punktā.

292.b pants

Neskarot 284. panta 3. punktu, dalībvalstis atbrīvos mazos uzņēmumus, kuri veic uzņēmējdarbību to teritorijā un kuri izmanto atbrīvojumu vienīgi minētajā teritorijā, var atbrīvot no pienākuma paziņot savas darbības sākumu saskaņā ar 213. pantu un būt identificētiem ar individuālu numuru saskaņā ar 214. pantu, izņemot gadījumus, kad šie uzņēmumi veic darījumus, uz kuriem attiecas 214. panta b), d) vai e) apakšpunkts.

Ja pirmajā daļā minēto iespēju neizmanto, dalībvalstis ievieš procedūru šādu atbrīvoto mazo uzņēmumu identifikācijai, izmantojot individuālu numuru. Identifikācijas procedūra nevar būt ilgāka par 15 darba dienām, izņemot īpašus gadījumus, kad, lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, dalībvalstīm var būt vajadzīgs papildu laiks, lai veiktu vajadzīgās pārbaudes.

292.c pants

Dalībvalstis atbrīvos mazos uzņēmumus, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā un kuri izmanto atbrīvojumu vienīgi minētajā teritorijā, var atbrīvot no pienākuma iesniegt PVN deklarāciju, kas paredzēta 250. pantā.

Ja pirmajā daļā minēto iespēju neizmanto, dalībvalstis atļauj šādiem atbrīvotajiem mazajiem uzņēmumiem iesniegt vienkāršotu PVN deklarāciju, kas attiecas uz vienu kalendāro gadu. Tomēr atbrīvotie mazie uzņēmumi var izvēlēties piemērot taksācijas periodu, kas noteikts saskaņā ar 252. pantu.

292.d pants

Dalībvalstis var atbrīvotos mazos uzņēmumus atbrīvot no dažiem vai visiem pienākumiem, kas minēti 217. līdz 271. pantā.”;

20) direktīvas XII sadaļas 1. nodaļas 3. iedaļu svītros;

21) direktīvas 314. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) cits nodokļa maksātājs, ciktāl uz šā cita nodokļa maksātāja veiktām preču piegādēm attiecas atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem, kas paredzēts 284. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;”;

22) direktīvas 334. panta c) punktu aizstāj ar šādu:

“c) cita nodokļa maksātāja interesēs, ciktāl šā cita nodokļa maksātāja preču piegādes veiktas saskaņā ar līgumu, kurā noteikts, ka par pārdošanu ir maksājama komisijas maksa, un ja uz tām attiecas atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem, kas paredzēts 284. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;”.

*2. pants***Grozījumi Regulā (ES) Nr. 904/2010**

Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza šādi:

1) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“g) informāciju, kas ievākta, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. un 4. punktu un 284.b pantu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību šā panta 1. punktā minētās informācijas automatizētam pieprasījumam. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

2) regulas 21. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.b Attiecībā uz 17. panta 1. punkta g) apakšpunktā minēto informāciju nodrošina piekļuvi vismaz šādiem datiem:

a) no nodokļa atbrīvotu nodokļa maksātāju individuālie identifikācijas numuri, ko izdevusi dalībvalsts, kas sniedz informāciju;

- b) no nodokļa atbrīvoto un ar a) punktā minēto individuālo identifikācijas numuru identificēto nodokļa maksātāju nosaukums, darbība, juridiskā forma un adrese;
- c) dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs izmanto atbrīvojumu;
- d) diena, kad sākās atbrīvojuma piemērošana attiecībā uz nodokļa maksātāju dalībvalstī vai dalībvalstīs;
- e) informācija, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284.a panta 1. punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā;
- f) to preču un/vai pakalpojumu kopējā vērtība kalendārājā ceturksnī, ko piegādājis un/vai sniedzis katrs nodokļa maksātājs, kam ir a) apakšpunktā minētais individuālais identifikācijas numurs, dalībvalstī, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību;
- g) to preču un/vai pakalpojumu kopējā vērtība kalendārājā ceturksnī, ko piegādājis un/vai sniedzis katrs nodokļa maksātājs, kam ir a) apakšpunktā minētais individuālais identifikācijas numurs, katrā no dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā nodokļa maksātājs veic uzņēmējdarbību;
- h) diena, kad nodokļa maksātāja gada apgrozījums Savienībā ir pārsniedzis summu, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā;
- i) diena, kad stājas spēkā nodokļa maksātāja lēmums brīvprātīgi izbeigt izmantot atbrīvojumu, un dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās notiek izbeigšana;
- j) diena, kad nodokļa maksātāja darbības ir izbeigtas, un attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis.

Pirmās daļas e) līdz g) apakšpunktā minētās vērtības norāda atsevišķi katrai robežvērtībai, kas var būt piemērojama, ievērojot Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 1. punkta otro daļu.”;

3) regulas 31. pantā pievieno šādu punktu:

“2.a Katra dalībvalsts elektroniski sniedz apstiprinājumu, ka nodokļa maksātājs, kuram ir piešķirts Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. punktā minētais individuālais identifikācijas numurs, ir atbrīvotais mazais uzņēmums. Apstiprinājumā norāda dalībvalsti vai dalībvalstis, kurās nodokļa maksātājs izmanto atbrīvojumu.”;

4) regulas 32. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. “Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, savā tīmekļa vietnē publicē ziņas par noteikumiem, kas apstiprināti katrā dalībvalstī, kura transponē Direktīvas 2006/112/EK 167.a pantu, XI sadaļas 3. nodaļu un XII sadaļas 1. nodaļu.”;

5) regulā iekļauj šādu nodaļu:

“Xa NODAĻA

NOTEIKUMI PAR DIREKTĪVAS 2006/112/EK XII SADAĻAS 1. NODAĻĀ MINĒTO ĪPAŠO REŽĪMU

37.a pants

1. Uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras piešķir atbrīvojumu, elektroniski nosūta šādu informāciju 15 darba dienu laikā no dienas, kad minētā informācija kļūst pieejama:

- a) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri ir snieguši iepriekšēju paziņojumu vai paziņojuma atjauninājumu, kas minēti Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. vai 4. punktā, – informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2.b punkta a) un d) apakšpunktā;
- b) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums Savienībā ir pārsniedzis summu, kas minēta Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā, – informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2. b punkta a) un h) apakšpunktā;
- c) attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kuri nav ievērojuši noteikumus, kas paredzēti Direktīvas 2006/112/EK 284. b pantā, – šīs neievērošanas faktu un informāciju, kas minēta šīs regulas 21. panta 2.b punkta a) apakšpunktā;

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, kādā jāiesniedz šā panta 1. punktā minētā informācija. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37.b pants

1. Dalībvalsts, kurai nodokļa maksātājs ir sniedzis iepriekšēju paziņojumu vai tam sekojošu atjauninājumu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 3. vai 4. punktu, pirms nodokļa maksātāja identificēšanas vai individuālā identifikācijas numura apstiprināšanas nodokļa maksātājam, pamatojoties uz nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējām vērtībām, aprēķina, vai kārtējā vai iepriekšējā kalendārajā gadā nav tikusi pārsniegta minētās direktīvas 284. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma Savienībā robežvērtība.
2. Dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, 15 darba dienu laikā pēc tam, kad tā saņēmusi šīs regulas 37.a panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju, elektroniski apstiprina uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm to, ka, pamatojoties uz nodokļa maksātāja deklarēto piegādāto preču un sniegto pakalpojumu kopējām vērtībām, Direktīvas 2006/112/EK 284. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētā gada apgrozījuma robežvērtība kārtējā kalendārajā gadā nav pārsniegta un ka minētās direktīvas 288.a panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti.
3. Dalībvalsts, kas piešķir atbrīvojumu, nekavējoties elektroniski paziņo uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm datumu, no kura nodokļa maksātājam vairs nav tiesību uz atbrīvojumu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 288.a panta 1. punktu.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehnisko kārtību, tostarp kopējo elektronisko ziņojumu, šā panta 2. un 3. punktā minētajai paziņošanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2024. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās minētos noteikumus piemēro no 2025. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šīs direktīvas 1. pants.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 2. pantu piemēro no 2025. gada 1. janvāra.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2020. gada 18. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Z. MARIC